

El 8 de maig del 2025, el cardenal nord-americà Robert Francis Prevost Martínez va ser elegit com el 267 pontífex de l'Església catòlica, adoptant el nom de Lleó XIV. Essent el primer Papa nascut a Amèrica del Nord, parla de la diversitat geogràfica que hi ha actualment en el Col·legi de cardenals.

Lleó XIV va néixer el 14 de setembre de 1955 a Chicago. El seu pare, Louis Prevost, és d'ascendència francesa i italiana, i la seva mare, Mildred Martínez, espanyola. Ingressà a l'Ordre de Sant Agustí el 1977 i arribà a ser el seu guia i cap. L'any 1985, inicià la seva tasca missionera a Perú obtenint la ciutadania peruana l'any 2015, consolidant la seva identitat multicultural. Va ser anomenat bisbe el 2014, i fou bisbe de Chiclayo el 2015. Lleó XIV coneix profundament la Cúria Romana gràcies a la seva ample experiència com a membre actiu de nombrosos dicasteris importants: Bisbes, Evangelització, Doctrina de la Fe, Esglésies Orientals, Clergat, Vida Consagrada, Cultura i Educació...

El seu nom, Lleó XIV, connecta amb Lleó XIII (1878-1903), recordat per la seva devoció mariana i per modernitzar la doctrina social de l'Església obrint diàleg amb el món modern i deixant l'enfrontament de Pius IX amb la modernitat, pontificat anterior. L'encíclica "Rerum Novarum" de Lleó XIII és considerada el fonament de la Doctrina Social de l'Església: dret dels treballadors, salari just, propietat privada, paper de l'Estat referent a la justícia social...

El Papa Prevost -Llicenciat en Ciències Matemàtiques (1977), Maestria en Divinitat (1982), i Doctor en Dret Canònic (1987)-, dedicà les seves primeres paraules a la pau. Una pau que arribi als cors, a les famílies, a totes les persones i pobles, a tota la terra. Una pau desarmada i desarmant. Paraules que el relacionen amb el Papa Francesc que en la seva darrera aparició, demanà la pau.

Lleó XIV ens crida als catòlics a una tasca apostòlica sense por, units de la mà de Déu i de les nostres. Ens crida a construir ponts, diàleg, i deixa clara la seva intenció de continuar el camí de la sinodalitat posant-se sota la intercessió de Maria.

L'Església espera que el Papa sigui pastor i mestre d'humanitat, proper a les ferides del món, encarnació d'una Església samaritana disposada a sanear i acompanyar, un guia espiritual, un pont, un signe d'esperança, un garant d'integrar sensibilitats diverses. L'Església espera que estigui al servei de tots amb humilitat evangèlica, respectant els processos sinodals i la riquesa de les esglésies locals. Com Jesús que parlava amb autoritat, se l'ha de guanyar en clima de col·legialitat. La sinodalitat, desig del Papa Francesc, s'ha de convertir en urgència pastoral.

Preg perquè Lleó XIV tengui presència activa internacionalment, presència amb autoritat moral, amb diàleg capaç de frenar tot tipus d'acció violenta i discriminatòria. L'Església s'ha de guanyar cada vegada més la confiança dels qui es comprometen seriosament perquè el món sigui més just i sostenible, com demana la "Laudato si" del Papa Francesc.